

Özkan Öcal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.06.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acılarım

İhtiyar olmadan, ağardı saçlarım
Umutla gülmeden, döküldü gözyaşlarım
Yaşamadan hayatı, geçti güzel yıllarım
Anamda gitti, bittim, dinermi artık sancılarım

Bir başıma kaldım, karanlıkta ağlayan
Bekledim, sustum, konuşmadı zaman
Sensiz anam, benim halim yamanmı yaman
Yuva kurmaya bile yetkim yok, of aman

Bir benmiyim, zorda olsa ayakta duran
Bir bu yürekmi anaya hasret kalan
Bir benmiyim feleğin çarkına takılan
Kader fırtınasında yaralı çaresiz çırpınan

Tükenmiyor acılar, teselli bilmez yüreğimde
Ne gün gördüm, ne umut var, yaşlı gözlerimde
Yalnızlığa mahkum kaldım, şu viran gençliğimde
Kalemi alınca elime, kan aktı şiirimin defterine

Budur benden bana kalan, sevgi kalmadı, hepsi yalan
Bir anamdı beni anlıyan, bir yalnızlık hüzün geriye kalan
Bir benmiyim fani dünya, aşkına bir kanmıyan
Yüreği bir taş misali, ta ortasından yarılan

(Sene 1986 Türkiye)

Özkan Öcal

Adınla ölüyorsan

Adınla ölüyorsan,
Adın kadar yaşadın

Şanınla ölüyorsan,
Gömülmez şanın

Ne kadar temiz ise anın,
O kadar hürmet görür kanın

Zalim hep zalimdir,
Tetikte kalın

Elmasta olsan elmasın,
Beş para etmez ki canın

(16:47 30.10.2008 - İsviçre)

Özkan Öcal

Ağlamayacağım

Hıçkırıklarımı tutacağım
Sana ağlamayacağım
Gözyaşlarımı kandırıp
İçime akıtacağım

Ağlamayacağım...

Yüreğimi tutup kaynatacağım
İçine parça parça buzlar atacağım
Gözlerimi kapatıp hayaline
Karanlığa batıracağım

Ağlamayacağım...

Bu sevdaya çöl olacağım
Üstünde susuz dolaşacağım
Yüreğime çelme takıp, sürgüne vuracağım
Susadıkça kızgın güneşte, hayaline koşmayacağım

Ağlamayacağım...

Sadece ve sadece sensiz, kahrolacağım

Bu aşka temizinden bir ok atacağım
Son noktayı da bilki, mezarda vuracağım
Gözyaşı olup omuzlarda, sana taşınacağım
Bu dargınlığa da son noktayı, bilki ben koyacağım

Ve artık ağlamayacağım...

Sadece ve sadece seninle, sonsuzluğu bulacağım

Yada sensiz bir yalan olacağım...

(18:18 - 15.10.2008 - İsviçre)

Özkan Öcal

Ah sevgi

Ah sevgi...

Hep adında kaldık
Tadında hep saldırdık
Kusura kalma sevgi
Yerine çok eşya aldık

Ah sevgi...

Cimriliğimizden seni paylaşamadık
Ağır geldin, zamana uyduramadık
Sen hep vardın, sen hep sadıktın
Biz bir türlü adam olmadık

Ah sevgi...

Bazen gider gelmezsin
Bazen gelir gitmezsin
Takılır kalırsın ortada
Sen paylaştıkça güzelsin

Ah sevgi...

Gitsende kalsanda hep üşürsün
Sen paylaştıkça bitmez ömürsün
Onuda sen bu gidişle inan
Rüyanda ancak görürsün

Ah sevgi...

Modan çoktan taklit meselesi
Çıkarlar için kullanılan eşya şekli
Önuda ben bir türlü beceremedim
Terkediyorum seni ve bu düzeni

Ah sevgi...Affet sevgi...Affet beni

(17:22 06.11.2008- isviçre)

Özkan Öcal

Ahmet Kaya Anısına Ey Paris

İçim yakar durur bir garip his
Bir haykırış, hıçkırık, özleyiş
Sardı etrafı yine dumanlı bir sis
Kime kıydın yine sen ey paris

Ne hayaller yıktın,
Ne canlar bıktırdın,
Nice yıllar kandırdın,
Ölümüne saldırdın,

Kapılarını açtın bana,
Kapattın açmadın bir daha
Kıydın canıma,
Görmedim senden hiç bir vefa,
Dostlarıma karıma çocuklarıma,
Etmeden bir veda

Bir sevgiyi paylaşmaktı,
İçime sığmayan
Sana derdimi anlatmaktı,
Bir benim olmayan
Boşa söylemedik bu türküleri,
Halen anlaşılmayan
Nice sazlar kırıldı,
Nice yürekler yarıldı,
Kalbim yanar sızladı,
Pariste bana daraldı

Sanamı kaldı ey paris bana vurmak
Ecel olup karşımda dikili durmak
Sanamı kaldı ey hasretimin çilesi paris
Kalbimi daraltıp canımı almak

Ben gittim mahşerin açıldığı yolda
Hesapların bir bir verildiği kolda
Selam olsun benden arkadaşına dosta
Beni çekemeyen saldıran ahbablara
Buluşacağız elbet hesap kapısında
Tek adım değildir okunan, mezar taşımında

Bir şiir Öcal'dan, Ahmet Kaya anısına

(03/05/2008
15:15
İsviçre)

Özkan Öcal

Aklın Görevi

Çok uğrastım yetmiyor,
Kelimelerin aklımla dostluğu, sınırını geçmiyor
Kelimeler öyle ağır ki,
kağıda değmeden uçuyor...

Çizilen çizgiler,
akla küsüyor
Akıl anlasada,
görevini yapmış oluyor...

(03:30 19.10.2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Allaha varış

Aşk değil seninki
Yalnızlıktan kaçış
Boş değil benimki
Allahıma varış

Herşey boş, bir karış
İman diye varış
Hayat kısa bir yol
Hep Allahınla ol

Yüzün çizgi nakış
Söyle kimden kaçış
Nereye gitsen boş
Bir Allaha varış

(Vezni 6 şiir)

(03/05/2008 02:50 İsviçre)

Özkan Öcal

Anlatamıyorum

Seviyorum Seni
Çiçeğin güneşi gibi
Balığın suyu gibi
Başka aşk istemem
Budur aşkın en güzeli
Aşk değil,
cümlelere sığdıramadığım
Sevmek değil,
sevmekten yüce bir duygu
Satırlara dökemediğim,
kelimelerle anlatamadığım
Kara sevda değil,
ölesiye derin bir duygu ki
Kalbimin sesiyle sakitce duyuramadığım
Dağlara taşlara yıldızlara haykıramadığım
Mecnunun, Keremin, Ferhatın, anlatamadığı bir duygu...
Bu öyle manidar bir duygu ki
Anlatamıyorum...

(1987 Türkiye)

Özkan Öcal

Anneciğim

Hasret kaldım sevgine şefkatine
Başımı koyup uyumak isterim dizinde
Teselli bir sen idin ağlayan gözlerime
Sevgine muhtacım, sana muhtacım Anne

Sevgi yoktur sevgin üstüne
Şefkat olmaz şefkatinden yüce
Güzeldir dilinle söylenen her hece
Teselliye muhtacım, sana muhtacım Anne

Tutamaz hiç kimse senin yerini
Sen merhametinle bağışlardın sevgini
Hep sen doğru yola ilettin beni
Kan ağlayan yüreğimle, arıyorum seni Anne

Gözyaşı dökünce akan yaşımı silerdin
Hasta düşünce başucumda beklerdin
Şu cihanda içimi döktüğüm bir sen idin
Şimdi sensiz bir başıma, kimsesizim Anne

Dünyaları verirdim bir tutam sevgine
Ödenmez hakkın bilirim, cihanla bile
Hakkın çoktur üzerimde, helal et Anne
Yokluğun her şeyi aratıyor, özledim seni Anne

Anne Anne Anneciğim...

(Tarih: 01.08.1986 CumaTürkiye)

Özkan Öcal

Aşkın dili

Seven bir kalbin aşkını çizdim
Kelimeler yetmeyecek bildim
Bir sonsuzluk olmuş aşk kelimelere
Anladım anlatılmıyor aşk,
ne bir söz, ne de bir şiirle,
aşkın hayallerdeki gölgesi bile...
Hisset öyle anla, der gibi aşk
Dilin anlatamaz uğraşma boş yere...
Kelimeler ne desin bu güce
Aşkın dili kimbilir nerede...

(01/12/2008)

Özkan Öcal

Baharın güzelliğinde

Çayırlar, ovalar bürünmüş yeşilliğe
Ağaçlar süslenmiş beyaz çiçeklerle
Misk kokar bahçeler güllerle
Ötüşür kuşlar baharın güzelliğinde

Baharla güzelliğe büründü doğa
Kuşlar ötüşüp eyleşir ağaçlarda
Saçar güneş sıcaklığını yeryüzüne
Arzulanır gönüller baharın güzelliğinde

(1987 Türkiye)

Özkan Öcal

Barış ve Özgürlük adına

Eşit kardeş özgür...
Eşitlik,
kardeşlik,
özgürlük,
hepsini nasıl örmeli...?
Ağlamadan, nasıl gülmeli...?
Nasıl etmeli, incitmeden...?
Nasıl bir çare düşünmeli...?
Çember yanlı hasreti, nasıl öldürmeli...?
İnsanca yaşamak için,
nasıl sevmeli...?
Özgürlükle barışmak için,
köye nasıl dönmeli...?
Anam bekler,
sevdam bekler...
Dağlar beni kucaklar,
yüreğinde besler...
Kavuşmak için nasıl ölmeli...?
Barış ve özgürlük adına bu canı,
nasıl gömmeli...?

(15:40 h 20/11/2008)

Özkan Öcal

Ben bilmiyorsam siz koyun adını

Ben bilmiyorsam siz koyun adını

Sürgün dağlar sevdası, _____ bir çocuğum düz ovada
Paslı kafeste kuş misali, _____ giderim yabancı okula
İlk günüm, bilmem daha, _____ giderim beynimi yıkamaya
Ben bilmiyorsam yaşantımı _____ siz koyun adını...

Dağlar dizili gözümde, _____ çok uzak bana
Yeminim olsun güneşe, _____ sevdalı tutsak cana
Rüzgarda gizli özgürlüğe, _____ yüreğim küskün ana
Ben bilmiyorsam dargınlığımı, _____ siz koyun adını...

Yazım yazılmıyor deftere, _____ dilim sürgünlü tutsak
Özgürlüğüm gece mavisinde, _____ rüyalar bana uzak
İnanca yaşamak bir kere, _____ inatlı bir yasak
Ben bilmiyorsam insanlığımı, _____ siz koyun adını....

Kırkını buldum Avrupa da, _____ hasretleri yaka yaka
Kimliksiz gittim okula, _____ çamura bata bata
Çalındı çocukluğum okulda, _____ dilin yasaktı ana
Ben bilmiyorsam varlığımı, _____ siz koyun adını...

Siz koyun adını ben bilmiyorsam (2.Versiyon)

Bir çocuğum düz ovada, _____ sürgün dağlar sevdası
Giderim yabancı okula, _____ paslı kafeste kuş misali
Giderim beynimi yıkamaya, _____ ilk günüm, bilmem daha
Siz koyun adını, _____ ben bilmiyorsam yaşantımı

Çok uzak bana, _____ dağlar dizili gözümde
Sevdalı tutsak cana, _____ yeminim olsun güneşe
Yüreğim küskün ana, _____ rüzgarda gizli özgürlüğe
Siz koyun adını, _____ ben bilmiyorsam dargınlığımı

Dilim sürgünlü tutsak, _____ yazım yazılmıyor deftere
Rüyalar bana uzak, _____ özgürlüğüm gece mavisinde
İnatlı bir yasak, _____ insanca yaşamak bir kere
Siz koyun adını, _____ ben bilmiyorsam insanlığımı

Hasretleri yaka yaka, _____ Kırkını buldum Avrupa da
Çamura bata bata, _____ kimliksiz gittim okula
Dilin yasaktı ana, _____ çalındı çocukluğum okulda
Siz koyun adını, _____ ben bilmiyorsam varlığımı

(10:42 05.11.2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Ben bir çocuğum

Ben bir çocuğum, vurulmuş babanın oğluyum
Yakıldı yüregim, ben geleceğin sonuyum
Ben bir çocuğum, halepçe kurbanı zehir doluyum
Yıkıldı umutlarım, vurulmuş ananın ufak oğluyum

Ben bir çocuğum, sevgi tanımadım kin doluyum
Bacağım koptu, yüzüm soldu, ben hep suçluyum
Ben bir çocuğum, ne sağcıyım ne solcuyum
Bugünde açım, karnımın ağrısına mahkumum

Ben bir çocuğum, Allah'ın günahsız kuluyum
Ufacık göğsüm daraldı, artık dünyam karardı
Ben bir çocuğum, allahın emaneti kuluyum
Siz körsünüz, zalimsiniz, bunları demeye mecburum

Ben bir çocuğum, bomba buldum dinamit doluyum
Anasız babasız, evsiz parksız, bıraktın beni insafsız
Ben bir çocuğum, bir teknenin kırılmış kayıp koluyum
Bugünde ağladım, yarına kaldı mutluluğum

Ben bir çocuğum, büyüklerin bombalı oyunuyum
Bu ne kış Allah'ım dondum, buzlarla doluyum
Ben bir çocuğum, karanlık yolların yolcusuyum
Halepçe zehirini çekmişim, ölümün mahkumuyum

Ben bir çocuğum, bir savaş filminin oyuncusuyum
Biri kolumu kırdı, biri gözümü patlattı, hepsi beni ağlattı
Ben bir çocuğum, vuruldum, ölümün en yakın dostuyum
Yetmedi, bitmedi, biri kalbimi deldi, ve dedi
'ben bu filmin senaryocusuyum'

Ben bir çocuğum, kesildi hayata nefesim soluğum
Durdu ellerim, bedenim, kanım, son buldu acılarım
Ben bir çocuğum, çivilendi üstüme kara bir sandık, yokum artık,
İbret olsun sizlere bu mezarım, küçük bedenim canım,
akan kanım, toprağa gömülü her yanım

(23:00 - 03.05.2008 - İsviçre)

Özkan Öcal

Ben bir şairim

Yalan olsada bu şiirim
Yinede ben bir şairim
Yalan dolan olmaz sözümde
Gerçekler saklıdır özünde

Yalan olsada bu şiirim
Yinede ben bir tarihîm
Gezmesem de görmesem de
Ben gerçeklerin kalemiyim

Vijdanımla birleşirim
Duygularımın esiriyim
An gelir doluyum deliyim
Yinede ben bir şairim

Duygularım kanmaz sana
Olamazsan haktan yana
Ben kelimelerin fırtınası seliyim
Kaybolursun unutma, ben bir şairim

Sürükler dağıtırım seni deliyim
Ben gerçeklerin durmaz seliyim
Elimde değil duygularımın esiriyim
Sen istemesen de, ben gerçeklerin kölesiyim

Bende bu ilham oldukça yazarım
Bu kalemle dağları aşarım
Volkan olur patlar taşarım
Barışa kardeşliğe yollar açarım

Haksız yere vursan bana
Kalemim elbet batar sana
Şöz hece bulamasam da sana
İnancım vardır bir Allah'ıma

Karşı olsanda anlayışına
Ben şairim dokunma yazıma
Allahın verdiği bir canıma
Ben bir şairim, yeminli vicdanıma

(Tarih: 29.04.2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Ben Seni Gerçekten Sevdim, Ben Seni Gerçekten Sevdim

Adı çoktan konulmuştu bu şiirin, yazılmadı gizli kaldı yüreğimde
Bir boş kağıdın manası olmuştu beyazlara giyinmiş bir başlık kalemimde
Yıllarca açtım, kapatım, beynime şok geldi, satırlara çok geldi, yazamadım
Dökülmek istedim su olup bir güle ömrümü katmak istedim, gül sendin ben de su
Akmak istedim toprağın sıcaklığında sana, seni sarıp ordan için içine karışmak ama
Çoktu anlatacak sana, çokluğundan anlatamadım, Ben den bu kadar artık içime de
sığdıramadım
Çok geldi anlatamamak diyemem bu isyanı doğuran, asıl anlaşılammak gözlerinde idi
beni yoran
Oysa ki her satır senle başlar ve hep senle biterki, satırlar duygularım karşısında
tükenir biterlerdi
Kaybetmeden hiç bir gerçeği bir satıra sığdırdım, öyle ya belki devamı gelmeyecekti
Yüreğim haykırdı orada oracıkta sessiz ama sağır edecek kadar, bir sağır duyacak kadar
haykırdı yüreğim
BEN SENİ GERÇEKTEN SEVDİM, BEN SENİ GERÇEKTEN SEVDİM

Kim kazanacak, kim kaybedecek olayı olmadı hiç bir zaman bende
Boş eller kimden kime yarar, boş kaldıkça yarı arar,
Kime ne getirir ne anlamda bir yarar, ömrünü ömrüne katana, kurban olmaktır karar
Yar yar yar yar yar yar yar yar yar, ne ettimse etmedi bir kar
Bir satırdı onuda bugün attım içimden, kalmasın bende ezilmeden, gömülmeden
Bel ki bir şarkı olur çalınır her bir telden, benden çalınmadan koparıyorum yüreğimden
Tek bir satır bırakıyorum elimden, tutunmaya çalışırken bir beyaz kağıda düştü elimden
BEN SENİ GERÇEKTEN SEVDİM, BEN SENİ GERÇEKTEN SEVDİM
©Özkan Öcal
18:34 06.04.2013

Özkan Öcal

Beni Hatırla

Aşka gönül vermiş, sevdikçe sevilmemiş
Kara sevdaya düşüp, çaresiz sevmiş
Ömrünü aşk yolunda tüketmiş
Birini görürsen Beni Hatırla

Sadece kalbten vurulup, gönülden sevmiş
Hayatın çarkında, bir an yüzü gülmemiş
Kara sevdaya düşüp, günahkar seçilmiş
Birini görürsen Beni Hatırla

(1984 Almanya)

Özkan Öcal

Birgöl

Bir gül getirdim sana
Gönül verirsin diye bana
Hiç unutmazsın diye beni
Bir gül getirdim sana

Ağlasam güldürürsün diye
Dertlerimi anlarsın diye
Yalnız kalsam gelirsin diye
Bir gül getirdim sana

(1984 Almanya)

Özkan Öcal

Dağlar bugün hüzünden

Ah vahlar yüreğimden gitmez neden
Tuzunu tadar dudaklar, titrer beden
Bir şelale akar durur yüzümden
Dağlar bugün ağlar hüzünden

Aman naman of halim yaman
Nasil biter bu hasret, ne zaman
Ne anlarım cigaradan hepsi duman
Dağlar bugün yanar hüzünden

Xezal Xezal düşüncemin güzel hayali
Çekmekmiş meğer sevda, demek hasreti
Kaynıyor içimde bak, tuzuyla akar seli
Dağlar bugün kanar hüzünden

Anam Anam yoksun yanımda öksüzüm
İçimdesin, yetişilmiyorsun, çok üzgünüm
Titrek bir hıçkırık içimde, taşar iki gözüm
Dağlar bugün patlar hüzünden

(06:22 23.11.2008)

Özkan Öcal

Desem Diyemem

Genliğimde desem...
Yaşlımısın? dersin...
Değilim...
Çocukluğumda desem...
Diyemem...
Yaşamadım ki derim
Yaşamadığım, yaşadığıma, çok bitişik olsada
Boş bir bardakla, susuzluğumu gideremem
Ya hakkından, yada hiç
Ben sevdami, ellere ezdiremem
Ne olsada artık, ya varım, yada hiç yokum
Uğraşma...çıldırırım yoksa, yakarım ne varsa
Yüreğimi sevdiğimden asla bezdiremem
Sevdama dokunma, patlar dağıtırım, yeter
Sevdayıda bilirim, sevmesinide gülün
Artık beterden beter ne eder, bitmeli artık bu keder
Ya insanca yaşamak,
Yada aşığıyım, amansız ölümün

(15:59h19.10.2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Doğum günün kutlu olsun

Doğum günün kutlu olsun
Mutluluk hep seni bulsun
Attığın tam 12 den vursun
Sevdiklerin daim seninle olsun

Doğum günün ışık olsun
Işıklar karanlığı boğsun
Sevinçlerin hüznü kovsun
Doğum günün umut dolsun

İyiki doğdun, iyiki varsın
Bazen yağmur, bazen karsın
Talih kuşu kapına varsın
Mutluluk seni hep kucaklasın

Doğum günün gül olsun
Gül, güller açsın yüzünde
Rüzgarın sesinde bu şiirde
İnşaallah köprü olur sevincine

Bir kardeş selamı kabul eyle
Belki bir sevinç olur ümidiyle
Ufak bir sevinç olabildiysem gününe
Ne mutlu satırları çizen yabancı Şaire

(11:27 27-10.2008-İsviçre)

Özkan Öcal

Dünya insanı

Kıtalara ayrıldı, coğrafya dağıldı
Güneşin sıcaklığı, geldi hastalığı
Hava kalmadı, motorlar susmadı
Türkülerde kaldı, iyi dünya insanı

Geleceği düşünmedi, hep kendini süsledi
Buda yeter demedi, hep fazlasını istedi
Hak yedi, şavas açtı işkence yaptı,
İnsanlıktan uzak kaldı, dünya insanı

Bombalar yapıldı, birbirine satıldı
Çocukların yüreğine, bir bir atıldı
Yaşlı, kadın, çocuk denmedi, evler yakıldı
Kaybetti yine Allahını, dünya insanı

Unuttu zamanı, sattı samanı
Ateşler durur, boş kazanı
Üstünde oturur, keser dalı
Düşsede anlamaz, dünya insanı

(03/05/2008 17:00 Cumartesi
İsviçre)

Özkan Öcal

Düşün... Taşın...

Hayat dediğin nedir ki...
Düşün...
Yüz sene? kazasız, belasız...?
Oda hemen hemen imkansız!
Senin olsun al, hemde hesapsız

Bir ay otuz gün
Bir sene 12 ay
Yüz defa 12 ay
İşte bitti ömrün

Düşündünse iyi başın
Günün geldi artık taşın...
Ya cennet, ya da cehennem
Ne ektiysen, odur aşın

Düşün... Taşın...

Taşınmadan düşün
Birdir gelişin
Birdir ölüşün
Birdir gidişin

Düşün... Taşın...

Budur gülüşün...

Düşün... Taşın...

Bunun için başın...

Özkan Öcal
(25.09.2009 İsviçre)

Özkan Öcal

Eski, yeni, son, sonsuzluk

Eski köylerde kalmadı,
eskisi gibi...
Şehirler bulaşmış her yere,
zehir gibi...
Anladım özlerken köyümü,
kendi köyümde...
Herşey para aşklar,
aldatır birbirini...

Adam gibi adam,
bir zamanların öyküsü...
Boş sokakta dolaşır,
köyün cesur öküzü...
Adam gibi adam,
eski bir zaman...
Geriye bin yüzler,
hepsine biner yalan...

Sevgiler zenginliğe hayran,
Eskiye kirletir yeni zaman...
Zaman aynı zaman kurban,
değişen hep insanlar...
Zaman geçip gittikçe,
gider güzelim can canlar...
Geriye bir tek kalan,
Kendini aratan güzelim anlar...

Anılar, anılar vurdu yine beni,
haddinden ötesine kadar...
Bir kişilik yoksa insanda,
var oluşu neye yarar...?
Anlamıyana ne ki bir kar,
Anlıyana büyük bir zarar...
Hayat kısa, ölüm bir an,
kimine yeniden doğuş, kimine bir son kadar...

(14:41 27.11.2008)

Özkan Öcal

Ferah bulamadığım

Geceler acı gün doğmak bilmez
Divane oldu gönül günler geçmek bilmez
Hasretinle kor oldu gözler gülmek bilmez
Canım sıkılıyor gecelerin sessizliğinde
Sensiz açıp ferah bulamadığım bir düğümle

Sensiz ötmez oldu bahçemin bülbülleri
Ne açar ne de kokar oldu kırmızı gülleri
Sensiz viran gönül bahçem soldu çiçekleri
Canım sıkılıyor sensiz matemli gülşende
Sensiz açıp ferah bulamadığım bir düğümle

(09.1986- türkiye)

Özkan Öcal

Gönlü kimde

Gezer dururum gurbet elde
Dertli çalar sazım elimde
Bir güzele ah vurulmuşam
Acep güzelin gönlü kimde

Gökte bulutlar yağmur olur
Dökülür yerlere sel olur
Şu gönüle düşen çok olur
Acep gönülün gözü kimde

(1986)

Özkan Öcal

Hayaller

Bir hayali kurmadan,
yıkıldığını gördüm
Artık hayalleri sevmiyorum,
hayallerle gerçeklere varıncaya kadar
varıncada yeniden,
hayalleri özlüyorum...

(2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Hayat dediğin

Kimi sever isen,
o seni yakarmış
Hayat dediğin,
bir karış toprakmış

23.09.2008 isviçre

Özkan Öcal

Hırslar hırsla dinmek bilmiyor

Ey yabancı bana sorma, üst katta neler oluyor diye
Meşkulum, hiç vaktim yok, hırslar hırsla dinmek bekliyor
Bekleyen var beni sevincinden, ölüm duysa gücenirdi bedenden
Bitkinim, içimde özgürlük ağlıyor, hırslar hırsla dinmek bilmiyor

Ah güzelim medyam ah, Mars'tan günlük resim geliyor
Vay haline bugünde vah, sayfanda halen tek tekliğin tekliyor
Hergün aynı yalan, aynı zulüm ateşler durur içimizi şafakta
Yorgunum, yalan dolan bitmiyor, hırslar hırsla dinmek bilmiyor

Of of kademisin sende, hep düşman oldum gözünde
Çare yok doğacak doğudan güneş, beklerim, sıcaklığı içimde
Sevgim üzgün, taşı gözümde, ezildi tutsak kaldı köşede
Tutsağım, sevgi kırbaç vuruyor, hırslar hırsla dinmek bilmiyor

Vay vay işkence direği, hep sadık mı kalacaksın benimle
Bırak beni, bitirdin beni, kin yok, hırs yok, özgürlük içimde
Ya dağlardan, ya bayırlardan doğacak güneş, beklerim sevgimle
Mutluyum, sevgim; eşitlik, kardeşlik, barış diyor, HIRSLAR HIRSLA BARIŞTAN
KORKUYOR..

Özkan Öcal

İhanetin aklı

İhanetin aklı çok kısadır,
İhanetten başka bir şey bilmez,

Bilmeyende hem kör,
Hemde nankördür

Kötülükten vazgeçmez.

(2008 İsviçre)

Özkan Öcal

İnsan ol ki

İnsan ol ki,
insanı tanıyasın
İnsan oldunmu,
insanı tanıyamazsın
Tanıyamadığın tanıdığındır,
Adam yerine koyup inandığındır...

(2008 İsviçre)

Özkan Öcal

İnsanca yaşamak benim hakkım Çünkü ben insanım...

insanca yaşamak benim hakkım
Çünkü ben insanım...

Sana bir şarkı yazmak isterdim, yasaklanmış olan ana dilimde
Çirkin sesime bakmaz şarkı söylerdim, nede olsa tutsak bir sevda içinde dile gelen
Bir dağ havası derdim, sensiz beni üşüten, yorgunluk basar, sevda beni yürüten
Herkes sevda der geçer, dağda sevda bitmiyor sevgili, güneş doğmadıkça, sis, duman
yok olmadıkça
Dağlar benle bütünleşir, ben dağlarla özgürleşirim, kavuşmak özgürlüğün bir başka adı
sevgili, ya da şehit bedenim sana gelen
Sevda dedim adına hiç başka bir şeye benzemeyen, özgürlük, özgürlük, ey özgürlük
diye inleyen...

insanca yaşamak benim hakkım
Çünkü ben insanım...

Ay doğmadı bu gece, hayalin dolunay, koşarım peşinden, yaklaştıkça dokunmaya
kıyamadığım sen
Yaklaştıkça, peşinden haykıramadığım, suskunluğum susturur beni, içimde parçalanır
Kapatıp gözlerimi çevirince her yönden, hayalin kovalar gözlerimi, ta içlerinden
Ah sevgili, ne kaçar ne de koparım senden, nefesim oldun nefesimsin ciğerime giden...

insanca yaşamak benim hakkım
Çünkü ben insanım...

Can vermeden kavuşamamak mıdır özgürlük, elini tutamamak mıdır sevda, durmadan
parçalayan, harçerleyen
Nerden vurduğu, yaktığı görünmeyen, ne tutulur acısı ne diner sancısı, acı ki derecesi
keşvedilmeyen
Sabah oldu yıldızları kaymayan bir dilek gecesinde, uyandım güneş vurmadan yüzüme
Gözüm dağlarda ve o anı bekliyorum, güneş doğsun dokunsun yüzüme, ama özgürce
Sevda bu, Aşk bu, Yaşamak bu işte, insanca kendi kimliğiyle özgürce...

insanca yaşamak benim hakkım
Çünkü ben insanım...

Her sevda tutsaktır, hem içten, hem dıştan yüreğini özgürlükle birleştirmedikçe
Sevda zulüm, sevda acı, sevda sürgün, sevda özlem, sevda darağacı, sevda sevda
değildir direnmedikçe
Sevdam barışa, sevdam özgürlüğe, sevdam eşitliğe, sevdam yaşamaya yaşatmaya,
vazgeçmek yok bu sevdadan, son nefesi vermedikçe

insanca yaşamak benim hakkım
Çünkü ben insanım...

Özkan Öcal

(19 Mayıs 2013)

Özkan Öcal

Kader

Yıllar boyunca ağlattı kader
Ağlayan gözleri silmedi kader
Bir sarhoş bir berduş
Bir isyankar etti beni kader

Felek çalmış dert kapımı
Bilmez gönülden vurgun acımı
Sil gayri gözün yaşını
Akan yaşları silmiyor kader

Hep ağlatacakmı böyle kör talihim
Dostlar sormaz oldu nedir halim
Bir tutam sevgiyedir hasretim
Sevgiden uzak, umutlardan uzak,
Benim Kaderim...

(1985 Türkiye)

Özkan Öcal

Koparma gülleri damarında kalsın

Koparma gülleri damarında kalsın
Destür eyle gözlerim, gözlerinde kalsın
Alsın aşk kalbimi, kalbine çaksın
Koparma kalbimi yüreğinde kalsın

Güller açmış sakit gönül bahçesinde
Nur parıldar nazlı melek yüzünde
Açan güllerin sessizliğinde sen varsın
Koparma gülleri dalında kalsın

Misk kokan matemli gülşende
Süznak öter ishak kuşu sessizce
Kaldır nikabını gözlerim gözlerinde kalsın
Koparma gülleri toprağında kalsın

(1.Nisan 1986 salı türkiye)

Anlamlar

Destür----- izin
sakit-----sessiz sakın
matem-li ----- üzüntü-lü
gülşende ----- Gül Bahçesi
Süznak----- Dertli
ishak kuşu-----karanlıkta dem tutan bir kuştur
nikabını (nikap) --yüz örtüsü, peçe.

Özkan Öcal

Köpek

Köpek havlayınca 'hav hav' dermiş!
Bana ne!
Köpeklerle işim yok...!

Kuduza bedava aşı memlekette
Kime ne!
Kuduran saldırır durur millete...!

Kendini adam zanneden çok
Perdeler açılınca,
Sahneye çıkacak kimse yok...!

Adamsızlar adam vurmuş
Kime ne!
Alışkanlık olmuş seyretmesi bize...

Bak şu düzene...! gitsin gücüne...!
Gitsinki güç katsın,
Her yerde olan, duyulmayan, tutsak sesine...!

20:03 09.11.2008-İsviçre

Özkan Öcal

Lo Pısmam (amcaoğlu)

Ağardı saçlarım kalmadı siyah teli
Aktı gözyaşlarım durmadı seli
Tanımam inan hiç bir engeli
Bizim sevdamızdı o en güzeli

Bir hıçkırık bir haykırış sesi
Hatıramı olacaktı o zerdali gölgesi
Kimseye düşmeşin acının böylesi
Sanki güneş doğudan doğmadıda tersi

Bir boşluktan düşer gibi
Yüreğimi hançerle deşer gibi
Haberin nefesimi keser gibi
Gittin cenneti özler gibi

Ben unutmadım o elma ağacını
Çok yemekten doğan karın sancını
Bugün gibi bilirim tatlı acısını
Allahım versin cennet tacını

Anlatırdın derdini aşkını
Neylersin ben gibi şaşkını
O nur dolu akıllı başını
Ne yaptında denedin şansını

Ağladım yazarken bu şiiri
Durduramadı hiçbir teselli
Allah bos çıkarmaz hiçbir emeli
Yanar elbet cehennemde, her insanlık kırı

Halen kendime gelmiş değilim
Titredi bedenim, kilitlendi ellerim
Düştüm yerlere, boşaldı sinirlerim
Yoksun artık, derdimi ben kime derim

İçin rahat olsun artık gözüm
Bakma bana, duygusal işte gönlüm
Sensizmi geçecek söyle artık ömrüm
Ben seni hep özlerim, yoktur başka sözüm

Özkan Öcal
(17:19 30.04.2008 - İsviçre)

Özkan Öcal

Mechul Mechul

Hüzün doldu deli gönül
Ağlar gözüm mechul mechul
Görmek arzum nazlı yarı
Duman yollar mechul mechul

Kutsal duygu içim yakan
Hasret gözde sensiz akan
Aşkın elbet mecnun yapan
Çölü gezem mechul mechul

Yalan dünya ne istersin
Ne verdin ki ne dilersin
Can ki canansız edersin
Gençlik söner mechul mechul

(Vezni 8 Şiir - 19.04.1987 Pazartesi)

Özkan Öcal

Neyine

Bir şarkı dinlersin neyleyim sen yoksan eğer
Sıkarsın yumruğunu vurasın gelir duvarın sertliğine
Gün karanlık, sabah olmuyor, sevmek buymuş meğer
Karanlığa boğulmuşsan, aydınlık, gün görmek senin neyine

Kanasın kanasın gelir, kan ağılarken için
Vurup göğsüne yumruğunu, kalbini deşercesine
Deli rolü bir kalmış sana, başroldeyken gözün
Onuda sürdürün orana burana, sevmek senin neyine

Umutlar ümitsiz olunca, dert olur başına
Bir yıldız kayarken dilek tutsak kalbine
Haçer deyince, acı gelirmiş akla, aşka deva
Saplanmış sana saplanacağı kadar, deva senin neyine

Sanki parça parça dilim dilim bölünmüş bedenim
Ruh nerde, beden nerde, sen nerde, iste sahne, budur perde
Oyna bakalım bulabilirsen kendini, yok ki kafada ezberin
Sahne ne, rol ne, aşk bu aşk, adamı koyar toprağın dibine

Özkan Öcal

Örümcek ağı

Yiyecekte kalmadı

Açlıktan ölmeyi tercih edermiydiniz,
mağara çıkışına örülmüş örümcek ağı
bozulmasın diye?

Kalırsan ölüm alır...
Yırtarsan izi kalır...

Gitmezsen, etrafı kurtlar sarar geceye...
Ulaşamadan kan olursun sulu dereye...

(2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Özgürlüğün, özgürlüğüm...

Güldürmedin anladım,
hesap soramam,
o senin özgürlüğün...
Ağlatmanla dost olamam,
bu benim özgürlüğüm...
Özgürlüğün,
özgürlüğüm...

Olmaza olur, olura olmaz
Kim hain olmaz...? senlik
Kim karşı koymaz...? kölelik
Hangi karın hiç doymaz...? zulüm
Koparıldı gülüm...
Özgürlüğün,
özgürlüğüm...

Fırat suyu akar durur
İçmek istesem hep kurur
Bir dokunsam kan
Hiç dokunmasam ölüm
Vuruldu bülbülüm...
Özgürlüğün,
özgürlüğüm...

(01:41 23.10.2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Sen benim Ben senin için

Kerem yandı aslı için
Leyla aşkı mecnun için
Sen sevdiğim benim için
Sen benim Ben senin için

Bu dünya imtihan için
Mahşer meydan hesap için
Garip gönül sevmek için
Sen benim Ben senin için

Güneş doğar doğa için
Ay ışıldar mehtap için
Senin kalbin benim için
Sen benim Ben senin için

(Vezni 8 ŞİİR -1984 Almanya)

Özkan Öcal

Sen gidince

Sen gidince,

Sallandığım salıncaklar boş kaldı
Yürüdüğüm sokaklar boş kaldı
Seninle kışım hep bahardı
Sen gidince, sislendi etraf,
dünyam tümünden karardı
Sanki dibi olmayan bir kuyuya atıldı

Sen gidince, bittim ya
Ayrılık buymuş, sevdim ya
Ellerim titrek, korktu ya
Sen gidince,
Kalbime çizdiğin adını unuttun ya
Unutmaz gönlüm bilirim bir bilyon sevince
Unutmaz gönlüm bilirim, bir sevince

Sen gidince,

Niye doğacak güneş söyle
Kalbim soğudu, dondu böyle
Çözülmedi buzlar, kaldı yüreğimde
Sen gidince,
Bilki inler ismin, hergün ölüşümde
Birgün götüreceksin, mahşerin bekleyişine

Sen gidince,

Bilki yüreğim kalmaz bende
Zaten hep sendeydi, hep sende
Dünyayı verselerde şu avucumun içine
Sen gidince,
Bilki seni arayacak bu ellerim yine

Sen gidince,

Atıldım sanki zindana, vuruldum zincire
İnfazım olacak gidişin, kafam dellendi yine
Bir mana eklemek istedim gidişine
Sen gidince,
Bende gidersem,
Kazınlar mezar taşıma, on bir hece
'Gitti oda, kavuştu sevdiğine' diye

Ben Seni Gerçekten Sevdim Minik Serçe
Yalnızlığımın hep, bağlandık bu gerçeğe
Birgün ağır geldi, tutunamadım sensizliğe
Yüreğim kaldı sende, sana geldim bu sebebimse,
Anlaşamadım, sensiz alıp verdiğim, şu nefesimle
(14:01 15.10.2008 - İsviçre)

Özkan Öcal

Senden başka aşk yok

Denize düşen bir damla olsan, denizi kurutur ararım seni
Kumlara karışan kum tanesi olsan, arar tarar bulurum seni
Beynimde dolaşan ilham oldun, bir seni yazarım şimdi
Senden başka türkü yok, bu sazı kırarım şimdi

Yere düşen yaprak olsan, rüzgar olur sararım seni
Dağda taşan volkan olsan, çukur olur çekerim seni
Aklımı alan aşk oldun, sensiz ben ne yaparım şimdi
Senden başka hasret yok, bu yüreği yararım şimdi

Gökte giden bulut olsan, dağ olur tutarım seni
Yağmur olup yere yağsan, toprak olur içerim seni
Nasıl girdin içime bilemem, öldüm dirildim çıkaramam şimdi
Senden başka sevda yok, sensiz yüreği yakarım şimdi

Boş açık bir mezar olsan, canımı verir örterim seni
Çekilecek son nefes olsan, çeker alırım vermem seni
Nasıl girdin şu beynime, bir seni düşünürüm şimdi
Senden başka aşk yok, isimsiz mezara kazarım şimdi

(23/11/2008)

Özkan Öcal

Seni buldum

Kalmadı yoktur bir umudum
Feleğin çarkına vuruldum
Tıkandı nefesim soluğum
Ayakta durdum, seni buldum

Düşen yaprak misali soldum
Ağladıkça hep hüzün doldum
Karanlıklardan tez kurtuldum
Nurunu buldum seni buldum

Hep güzelini arar oldum
Aşksız sevgisiz tam kahroldum
Sanki bugün yeniden doğdum
Aşkını buldum, seni buldum

(Vezni 9 Şiir
03/05/2008 04:31 Cumartesi
İsviçre)

Özkan Öcal

Seni ister Mevlam seni

Gözüm görmez dağı taşı
Seni ister Mevlam seni
Dinmez gayri gözüm yaşı
Seni ister Mevlam seni

Gözler uyku tatmaz oldu
Kuşlar bana yoldaş oldu
Ağlar kalbim kanar oldu
Seni ister Mevlam seni

Gözüm görmez mal, mülk, para
Bir cemalin yeter bana
Aşık gönlüm al yanına
Seni ister Mevlam seni

Aşkın bende alev oldu
Yandı gönlüm küle sordu
Aşık kulun mecnun oldu
Seni ister Mevlam seni

(Vezni 8 şiir
Tarih:19.12.1986 saat 8-9 Cuma
Türkiye)

Özkan Öcal

Sensiz geçecekse mrm

Dertler beni sarsın boğsun
Izdırab hep dostum olsun
Genliğim hep kahır olsun
Sensiz geçecekse mrm

Yıllar sensiz hiç geçmesin
Zaman sensiz hiç bitmesin
Ya kahır olup tkensin
Sensiz geçecekse mrm

Glşn inan coğturur
Damla yaşın ki öldürür
Glmesin cefakar gönlüm
Sensiz geçecekse mrm

(Vezni 8 şiir
09.12.1987 Saat 16.55 arşamba
Türkiye)

zkan cal

Sensizliğin Akşamında

Yanar gönül kanar olur
Sensiz dünyam zindan olur
Derd cefakî beni bulur
Sensizliğin akşamında

Aşk eyledi bil virane
Yoktur sevdam mala mülke
Sensiz oldum bil divane
Sensizliğin akşamında

Sever herkes sevdim de der
Yoktur ben gibi derbeder
Sensiz gönül erir gider
Sensizliğin akşamında

Aşık gönlüm yoktur sırım
Sana verdim kalbim canım
Sevda derken mecnun oldum
Sensizliğin akşamında

(Vezni 8 Şiir
17.06.1987 Çarşamba
Türkiye)

Özkan Öcal

Sevgi bir duvarsa

Sevgi bir duvarsa,

Duvarları aşmak için örelim

(devamı gelecek)

(2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Son aşkım

Bir görüşte tutuldum
Mecnun misali vuruldum
Gönlümde yuva kurdum
İkimiz için son aşkım

Umut verdim delicesine
Gönül sevmiş ölürcesine
Vuruldum aşkların güzeline
Sana vuruldum son aşkım

Güzel aşkın her kelimesi
Sardı bedeni her hecesi
Sen bahçemin öten serçesi
Şarkılarım oldun son aşkım

Şu kalbimin kızgın ateşi
Volkan taşı her bir köşesi
Şensin canımın tek neşesi
Ömrüm oldun son aşkım

(1986 Türkiye)

Özkan Öcal

Unutamam Seni

Unut beni diyorsun
Yar olamam sana
Unutamam asla seni
Saçlarım ak olsada

Ağlama üzülme diyorsun
Sensiz nasıl güleyim
Sen benden bir parçasın
Seven gönülden nasıl sileyim

Unutamam unutamam seni
Aşkınla olmuşum deli
Sen sevmesen bile beni
Unutamam ben seni

(1984 Almanya)

Özkan Öcal

Unuttuk

Unuttuk,
sevilirken sevmeyi
Unuttuk,
gülü koklarken su vermeyi
Unuttuk,
Körken, karanlığı görmeyi
Unuttuk,
sevgiyi, seviyorum demeyi

Karanlığı gördüm, ışıklar yanarken
Ayakta durdum, yaram kanarken
Ağladım sustum, sabrım taşarken
Unuttuk, gülü dalında sevmeyi

Unuttuk,
sevgiyi paylaşmayı
Unuttuk,
seveni kucaklamayı
Unuttuk,
zalime hesap sormayı
Unuttuk,
insanca insan olmayı

Gözlerimi kapadım, 40 yılı rüya sandım
Çekmedim diyemem, birgün biter sandım
Feleğe bir hanmışım, ah nasılda kandım
Unuttuk, yaşarken gerçeği, kardeşliği

Unuttuk,
rüzgarın sesini
Unuttuk,
bir çiçeğin rengini
Unuttuk,
kaybettik dengini
Unuttuk,
Azrailin birgün geleceğini

Ben rüzgarın sesinde hüzün buldum
Fırtınalı yüreğime hesap sordum
Ne gün kaldım, ne gece oldum
Unuttuk, ismin mezar taşına, birgün çizileceğini

(13:31 11.10.2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Yaprak yere İnsan yere

Bir yaprak misali insan
Yeşerir, açar dalında
Birgün sararır solar
Kopup yerinden rüzgarlarda
Tek bilinen bir toprağa
Ötesi...
belki sola, belki sağa

Yaprak yere
İnsan yere

Bizim sonumuz
Acaba nereye?
Belki balıklı bir dereye
Belkide günah dolu cehenneme

Yaprak yere
İnsan yere

Hangi harita alınmışsa ele
Götürür seni, ait olduğun yere
Kabiliyet ister insanda
Bir haritayı çizmeye

Yaprak yere
İnsan yere

Hiç düşündün mü?
Yolun hangi sahile?
Bu kırık tekneyle? ? ?
Böyle giderse batarsın,
Ta dibine dibine
Bakamaz olursun bir daha,
Yüzüne yüzüne

Yaprak yere
İnsan yere

Geç olmadan sarıl gerçeğe
Daha girmeden gerdeğe
Haritanı çiz simdiden
Gitme cehenneme
Haritanı çiz şimdiden
Güzelim Cennete Cennete

Yaprak yere
İnsan yere

Bugün üstünde
Yarın dibinde
Yalanda olsa gireceğiz
Toprağın içine

Yaprak yere
İnsan yere
Bu yaşamın kanunu
Her canlı tadacak bir kere

(11:44 16.10.2008 İsviçre)

Özkan Öcal

Yoksa bitmedi sanırım

Unut beni gözyaşım
Unut beni ilk ağrım
Unut beni kardaşım
Unutun beni dostlarım
Belki inanır da, yaşadım sanırım

Yaşamadım kendimle
Islak mendilimle
Bir kelime bile,
Cız eder yüreğimde
Bırak yaksın, yoksa geçer sanırım

Dostum halen bendesin
Bir senmi kaldın kesin
Bırak boşa gitmesin nefesin
Değeri bu kadarmış herkesin
Bırak, yoksa her adamı, adam sanırım

Benim sevda bitmez
Korkup kendini yitirmez
Kimse mezara götürmez
Çatarsa yolum karşı tarafa,
Dokun kirpiklerime, yoksa bitmedi sanırım

(15.10.2008 İsviçre)

Özkan Öcal